BOŽIDAR D. VUJANOVIĆ

универеитетска полиотека "Световар магизысы" - Белград И. Бр. Ч 9. 7 85

GEOMETRIZACIJA KRETANJA I POREMEĆAJA WEKONVERZATIVNIH SISTEMA

U nizu primena savremene diferencijalne geometrije na racionalnu mehaniku, od naročitog je značaja problem geometrizacije kretanja. Podovim pojmom se obično podrazumeva iznalaženje takvog prostora u kome će diferencijalne jednačine kretanja imati što neposredniju i jednostavniju geometrijsku interpretaciju.

Geometrizacija u ovom smislu pokazala se naročito pogodna pri proučavanju izoenergiskih - konzervativnih sistema. Poznato je, naime da se Mopertijev princip može iskazati u obliku koji eksplicira njegov geometrijski karakter:

geodeziske linije u Rimanovom konfiguracionom prostoru akcione metrike. [1], [10], [12].

Cilj ovoga rada je da, sa jedne strane, proširi primenu Mopertijevog principa na nekonzervativne sisteme, /ne tretirajući ga kao varijacioni princip već imajući u vidu njegov geometrijski smisao u gore navedenom obliku/, a sa druge strane, primeni dobijene rezultate na proučavanje poremećaja holonomnih skleronomnih dinamičkih sistema.

Problemom geometrizacije kretanja čiji je pionir Sing [10] bavilo se dosta autora. Medjutim, problemom geometrizacije Mopertijevog principa i njegovim proširenjem na mekomzervativne sisteme, bavio se samo A. Lihnerovič [2], koji je uglavnom proučavao priredu dobijenih prostora. Pitanje geometrizacije poremećaja kako konzervativnih tako i nekonzervativnih sistema i povezivanje ove teorije sa grupom afinih kretanja nije do sad tretirano.

1. GEOMETRIZACIJA KRETANJA NEKONZERVATIVETU LIGI MA

i sktivnim generalisanim nekonzervativnim dlamo 🧘 kaje su samo funkcije položaja.

elementarmi rad na stvarnim pomeranjima diq dat je impana CLA = Quelq

Zakon žive sile u diferencijalnom obliku clasi:

Diferencijelne jednačine geodeziskih limija, u nekom limearno powezanom prostoru L_n sa koeficijentima powezanosti po glase:

gde simbol / označava apsolutni izvod po vremenu u dnosu na koeficijente povezanosti

Sadatak koji želimo da rešimo sastoja bi o n za edećem;
Odrediti skalarni množilec () i sistem ko ficijemsta povezanosti

\[\begin{align*}
 \b

^{*} Misli se na neholonomne skleronomne dinamiche sisteme,

SADRZAJ

- l. Goometrisenije kretanje nekonservativnih nisteme.
- 2. Trajektorije nekonmervaltumog sistema.
- 3. Resticijenti povezamosti.
- 4. Majonene o konservativnim sistemima.
- 5. Forenceall a saisla Singa.
- 6. rorenecaj putanja.
- 7. Poremećaji nekonservativnih sistema.
- 8. O relenjime poremećejnih jednačina.
- 9. O jednom grupmom kriterijumu stabilmosti stacionormih krotanja.

Pošto se apsolutni diferencijal skalara poklapa sa običnim diferencijalom, to ćemo diferenciranjem /1.1/ dobiti

$$2dT = (\delta g_{yy}) \dot{q}^{1} \dot{q}^{y} + 2g_{yy} (\delta \dot{q}^{1}) \dot{q}^{y}$$

Iz /1.3/ sledida je $\delta \dot{q} = \theta \dot{q} dt = \theta dq^2$, pa poslednja jednačina postaje:

Koristaca /1.2/ i identičnost /1.1/ imaćemo:

$$(\delta g_{\lambda\mu})\dot{q}^{\lambda}\dot{q}^{\mu}+2\theta g_{\lambda\mu}\dot{q}^{\lambda}\dot{q}^{\mu}dt=2dA=2Q_{\lambda}dq^{\lambda}=\frac{2dA}{2T}g_{\lambda\mu}\dot{q}^{\lambda}\dot{q}^{\mu}$$
odnosno

Kako je izraz u zgradi simetričan mora biti /] str.16/

U opštem slučaju je t Ln /[4] , str.86/

odnosno: $\nabla_y g_{\lambda \mu} = -Q_{\nu \lambda \mu}$ gde simbol ∇_y označava kovarijantni izvod u odnosu na sistem koeficijenata povezanosti Γ

Iz jednačina:

za zadano Q /tj. ako su poznati kovarijantni izvodi pomoćnog tenzora g/, imamo da je: / [4], str.86 /

/1.6/
$$\Gamma_{\lambda\mu}^{\omega} = \{ \frac{\omega}{\lambda\mu} \} + S_{\lambda\mu}^{\omega} - S_{\mu,\lambda}^{\omega} + S_{\lambda\mu}^{\omega} + \frac{1}{2} (g^{\omega\nu}Q_{\lambda\mu\nu} + g^{\omega\nu}Q_{\mu\nu\lambda} - g^{\omega\nu}Q_{\nu\lambda\mu})$$

ovde je Sim t.zv.tenzor torzije, a w Kristofelovi simboli druge vrste obrazovani u odnosu na pomoćni tenzor gimboli U našem slučaju je:

Pretpostavimo da je skalarni množilac 0- iz /1.3/ oblika:

 $\theta = \theta, q'$ gde su θ kovarijantni vektori koje treba odrediti.
Na osnovu uvedene predpostavke, /1.7/ postoje:

12.8/
$$2(\theta_v - \frac{Q_v}{2T})g_{\lambda\mu} = Q_{\nu\lambda\mu} = 2\Phi_{\nu}g_{\lambda\mu}; gde je$$
12.9/ $\Phi_{\nu} = \Phi_{\nu} - \frac{Q_{\nu}}{2T}$

Jednačine /1.5*/ odnosno /1.8/ definišu kvazi-metričku povezanost. Za odredjivanje koeficijenata \(\begin{align*} \text{\text{\$

$$(S_{\mu}^{i} - S_{\mu,\lambda}^{i} + S_{\mu,\lambda}^{i}) q^{i} q^{\mu} = 0$$
i /1.3/ postaje:

3"+ 23μ3 9°9"+ 29" Φλ gμν 9°9"- 2T g" Φλ = Φν 9°9"; \$ 9 0 0 0 0 - 29" Φλ gμν 9°9"+ 2T g" Φν ## = Φν 9°9" - 29" Φλ gμν 9°9"+ 2T g" Φν

Da bi bio ispnjen uslov zadatka /1.4/ more biti: $\theta, q'q'' - 2g''' - 2g''' - 2g''' + 2Tg''' - 2Tg''' - Q'' : Q''' : Q''' + 2Tg''' - Q'' : Q''' : Q''' : Q''' + 2Tg''' - Q''' : Q'''' : Q''' :$

Posle zamene /1.9/ u poslednji izraz, imaćemo:

$$\theta_{\nu}\dot{q}'\dot{q}''-2\theta_{\nu}\dot{q}'\dot{q}''+\frac{Q\nu}{T}\dot{q}''\dot{q}''+2Tg''''\theta_{\nu},-g''^{\lambda}Q_{\nu}=Q'''_{\nu}$$
 $-\theta_{\nu}\dot{q}'\dot{q}''+2Tg''''\theta_{\nu}=2Q''-\frac{1}{T}Q_{\nu}\dot{q}'\dot{q}''$
 $\theta_{\nu}(2Tg''''-\dot{q}'\dot{q}'')=\frac{Q\nu}{T}(2Tg'''\nu'-\dot{q}'\dot{q}'')$

Pa je

i konačno imamo

$$/1.11/ \theta = \frac{Q_V \hat{q}^V}{T}$$

Traženi koeficijenti povezanosti imaju vrednosti:

$$\Gamma_{\nu\nu}^{\nu} = \{ \frac{\omega}{\nu} \} + \sum_{\nu} \frac{\omega}{\nu} + \frac{1}{27} g^{\nu\nu}(Q_{\lambda}g_{\nu\nu} + Q_{\nu}g_{\nu\lambda} - Q_{\nu}g_{\lambda\nu})$$

$$= \{ \frac{\omega}{\nu} \} + \sum_{\nu} \frac{\omega}{\nu} + \frac{1}{27} (Q_{\lambda}g_{\nu}^{\nu} + Q_{\nu}g_{\nu}^{\nu} - Q^{\omega}g_{\lambda\nu})$$

gde je saziva označen deo koji zavisi od torzije,

$$\sum_{\lambda\mu}^{n} = S_{\lambda\mu}^{n} - S_{\mu,\lambda}^{n} + S_{\lambda\mu}^{n}$$

koji je ostao proizvoljan jer ga uslovi zadatka ne odredjuju. Na osnovu /1.13/ i /1.11/ diferencijalne jednačine kretanja postaju:

/1.14/
$$\frac{Sq^{2}-\theta \dot{q}^{2}}{dt} = \frac{3\dot{q}^{2}}{dt} - Q^{2} = 0$$

Množenjem gormje jednačine sa 9

isto tako je

/[3], str.131/

Jednačine /1.14/ odnosno /1.15/ su poznate kao diferencijalne jednačine geodeziskih limija, napisame u odnosu na proizvoljni parametar

Na osnovu iznetog možemo formulisati sledeći:

STAV: Bolonomni, nekonzervativni, skleronomni dinamički sistem kreće se po geodeziskoj liniji, u konfiguracionom prostoru sa koeficijentima povezanosti /1,13/

Iz teorije trajektorija poznato je / [5], str.159 / da će se dinamički sistem kretati po geodeziskoj liniji i u slučaju kada polje sila, koje na njega deluje, ima pravac tangente na trajektoriju

u svakoj tački /osobene trajektorije, trajectories remarquables/. U vezi sa ovim može se primeniti da su intencije gornjeg izvodjenja bile, da se pronadje prostor u kome će naš dinamički sistem da se kreće po osobenim trajektorijama, što se jasno vidi iz jednačine /1.3/ koju možemo interpretirati kao drugi Njutnov zakon, gde je na desnoj strani "sila": $Q = \frac{1}{2}$ Pronadjimo sada takav linearno povezani prostor u kome će vreme biti afini parametar.

Iz diferencijalne geometrije je poznato, da će dva linearno povezana prostora imati iste geodeziske linije ukoliko im se koeficijenti povezanosti razlikuju za tenzor: /[6], str.156/

Iz /1.13/ vidi se da je u našem slučaju

Linearno povezani prostori L/// i L/// su dinamički potpuno ekvivalentni jer je ispunjen uslov /1.16/ a diferencijalne jednačine kretanja u odnosu na sistem koeficijenata povezanosti /1.17/ glase:

$$/1.18/$$
 $\frac{59}{4} = \frac{59}{4} - Q^{\omega} = 0$

Ovde neposredno sledi da se dinamički nekonzervativni sistem kreće po geodeziskoj liniji u prostoru sa koeficijentima povezano-sti /1.17/ i u tom prostoru vreme igra ulogu efinog parametra.

2. TRAJEKTORIJA NEKONZERVATIVNOG SIST MA

Ako iz jednačina /1.14/

$$\frac{12.1}{9} + \frac{1}{100} + \frac{1}{100} = \frac{2}{2} + \frac{1}{2} = \frac{2}{2} + \frac{1}{2} = \frac{2}{2} + \frac{1}{2} = \frac{2}{2} = \frac{1}{2} = \frac{1}{2}$$

eliminišemo vreme i uvedemo kao primenljivi parametar luk, definisan sa

imaćemo

Podjimo opet od zakona žive sile /1.2/ u obliku

p-a sledi

Zamenom /2.5/ u /2.4/ imamo:

$$\frac{12.41}{9} = \frac{d^{2}q^{2}}{ds^{2}} 2T + Q_{0} \frac{dq^{0}}{ds} \frac{dq^{0}}{ds}$$

Jednačina /2.1/ postaje

Odnosno:
$$\frac{Sq''''}{ds} = \frac{Q\lambda}{2T} q'^{\lambda} q'^{\mu}$$
 gde $\lambda \{ q' = \frac{dq}{ds} \}$

Medjutim je

Nesimetrični deo koeficijenata povezanosti ne igra nikakvu ulogu u razmatranju, pa posmatrajmo samo <u>simetrični</u> deo izraza u srednjoj zagradi:

Stavljajući

diferencijalne jednačine trajektorija, mogu se napisati u obliku:

$$\frac{89^{10}}{45} = 9^{10} + 11^{00} + 11^{00} = \frac{99^{10}}{45} - \frac{1}{2T} (Q^{00} - Q_{0}q^{10}q^{10}) = 0$$

Iz izloženog sledi

STAV: Trajektorije nekonzervativnog skleronomnog dinamičkog sistema jesu geodeziske linije u linearno povezanom prostoru $L_n(\tilde{\square})$ sa koeficijentima povezanosti /2.7/. U ovom prostoru je dužina luka 1 afini parametar.

3. KOEFICIJENTI POVEZANOSTI

Koeficijenti povezanosti: /1.13/, /1.17/ i /2.7/ su geodesiski ekvivalentni, tj. diferencijalne jednačine kretanja napisane u odnosu na ove povezanosti, ne razlikuju se medju

Sobode. Posto je

$$\Gamma_{\lambda\mu}^{\omega} - \Gamma_{\lambda\mu}^{\omega} = \frac{1}{2T} (Q_{\lambda} S_{\mu}^{\omega} + Q_{\mu} S_{\lambda}^{\omega})$$

$$\Gamma_{\lambda\mu}^{\omega} - \mathring{\Pi}_{\lambda\mu}^{\omega} = \frac{1}{4T} (Q_{\lambda} S_{\mu}^{\omega} + Q_{\mu} S_{\lambda}^{\omega})$$

$$\Gamma_{\lambda\mu}^{\omega} - \mathring{\Pi}_{\lambda\mu}^{\omega} = \frac{1}{4T} (Q_{\lambda} S_{\mu}^{\omega} + Q_{\mu} S_{\lambda}^{\omega})$$

$$\Gamma_{\lambda\mu}^{\omega} - \mathring{\Pi}_{\lambda\mu}^{\omega} = \frac{1}{4T} (Q_{\lambda} S_{\mu}^{\omega} + Q_{\mu} S_{\lambda}^{\omega})$$

sve tri linearne povezanosti imaju iste geodeziske linije, pa su i sva tri linearno povezana prostora

$$L_n(\Gamma)$$
, $L_n(\Pi)$, $L_n(\Pi)$

dinamički ekvivalentna.

Pošto je svaka od navedenih povezanosti funkcija i koordinata i izvoda koordinata po vremenu, jer svaka zavisi od žive sile sistema, to one pripadaju klasi t.zv. Generalisanih afinih geodezi-skih prostora, koje je 1928. g. pronašao J. Duglas / [7], str.143 - 168 / a kasnije razradio K. Yano / [8], str.185 - 194 /.

Navodimo bez dokaza nekoliko činjenica, koje se odnose na ove prostore a koje će nam trebati kasnije.

Apsolutni diferencijal vektora u generalisanom afinom geodeziskom prostoru, u odnosu na koeficijente povezanosti [je:

a kovarijatni izvod

gde su uvedne oznake
$$\partial_{9} = \frac{\partial}{\partial \left(\frac{\partial q_{9}}{\partial t}\right)}$$
 i $\Gamma_{n}^{g} = \Gamma_{n}^{g} \frac{\partial q_{n}^{h}}{\partial t}$

Dalje su

1

t.zv. tenzori krivine.

Liov izvod koeficijenata povezanosti u generalisanom afinom geodeziskom prostoru, u polju vektora 🗧 , glasi:

4. NAPOMENA O KONZERVATIVNIM SISTEMIMA

Geometrizacija kretanja nekonzervativnih sistema sadrži u sebi konzervativna kretanja kao specijalan slučaj. Namera nam je da podvučemo razlike /geometrijskog karaktera/ koje karakterišu geometrisku interpretaciju kretanja, jednih i drugih sistema.

Podjimo pre svega od činjenice da se živa sila sistema /1.1/
može shvatiti kao kvadrat brzine u konfiguracionom prostoru, naime

U tom slučaju zakon žive sile /1.2/ izgleda

Kako je u osnovi naše geometrizacije postavljen uslov da se vektor brzine q paralelno pomera duž trojektorije, to jednačina /4.2/ implicira generalisani afini geodeziski prostor /Vejlovog tipa. / [9], str.22/. Ova jednačina podvlači, u isto vreme, razliku izmedju Rimanovog i Vajlovog prostora. Naime, u Rimanovom prostoru, pri paralelnom pomeranju, dužina vektora ostaje nepromenjena, dok se u Vajlovom menja po zakonu /4.2/ koji se naziva kongruentno pomeranje.

Kada se u jednačinu /1.5'/ zameni vrednost za tiz /1.11/ imamo

odnosno

Names to tenzora Jam, uvedimo drugi tenzor Jam, koji je proporcionalan sa prvim:

gde je proizvoljni skalarni faktor.

Kvarijantnim diferenciranjem /4.5/ dobićemo:

$$\nabla \sqrt{3} \lambda \mu = 209 \lambda \mu \, \partial_{\nu} \nabla - 20^{2} \, \frac{Q_{\nu} g_{\lambda \mu}}{2T}$$
a zbog /4.4/ i /4.5/ biće:

gde je:

Prema tome, moguće je pomnožiti proizvodljnom funkcijom (9) fundamentalni tenzor gam, a da se oblik jednačine /4.4/ ne promeni.

Ovo znači, da u geodeziskom afinom prostoru Vajlovog tipa, nije moguće potpumo odrediti fundamentalni metrički tenzor, a samim tim ne postoji akcioni linijski elemenat.

Pokažimo da je za konzervativne sisteme, akcioni linijski elemenat jednoznačajno odredjen, i da je prostor u tom slučaju Rimanov.

Označimo sa U funkciju sile a sa A totalnu energiju sistema koja je u ovom slučaju konstantna.

tada je

Zamenom ovih vrednosti u /4.6/ imaćemo:

Izaberimo skalar (tako da je

$$\frac{14.10}{5} = \frac{\partial_{\nu} U}{2(U+h)}$$

pa sledi:

Jednačina /4.5/ tada postaje

što predstavlja akcioni linijski elemenat.

Za vrednost o iz /4.11/ prostor sa koeficijentima povezanosti postoje Rimanov što sledi iz /4.6'/

Prema tome za slučaj konzervativnog sistema, moguće je konformnom transformacijom /4.5/, izvršiti prenormiranje metričkog tenzora tako da jednačina

postane:

$$\frac{\Gamma}{\nabla_{\nu}} \frac{1}{9} \lambda_{\mu} = 0$$

Dokažimo malopredjašnje tvrdjenje, da fundamentalni tenzor nije u potpunosti odredjen, na taj način, što ćemo pokazati da ne posteji vrednost © iz /4.6'/ takva da je

$$\frac{14.15}{6} = \frac{Q_v}{2T}$$

za slučaj da je sistem nekonzervativan.

Pomnožimo ovu jednačinu sa do i izvršimo sabiranje, pa ćemo imati

Kako Q_v do po predpostavci nije totalni diferencijal a faktor // ne može da bude integracioni faktor /integracioni faktor može da bude konačna funkcija a ne kvadratna diferencijalna forma/, jednačina /4.16/ gubi smisao i naše tvrdjenje je dokazano.

Prema tome, izraz /4.7/ mogao bi se shvatiti kao geometriska mera nekonzervativnosti uočenog dinamičkog sistema. Na kraju, napomenimo da konstanta (u /4.12/, ne igra bitnu ulogu, jer je lemenat luka u diferencijalnoj geomet iji odredjen do na konstantu.

II DEO

TEORIJA POREMEĆAJA HOLONOMNIH SKALERONOMNIH SISTEMA

5. POREMECAJI U SMISLU SINGA

Za izučavanje poremećenog kretanja skleronomnih holonomnih dinamičkih sistema podjimo od Lagrančevih jednačina druge vrste, rešenih po ubrzanjima:

gde generalisana sila Q zavisi samo od položaja.

Predpostavimo da nam je poznato jedno rešenje jednačina /5.1/
recimo

i neka je takvo kretanje poremećeno iz bilo kojeg razloga. Predpostavljajući da su poremećaji dovoljno mali, za jednačine poremećenog kretanja možemo uzeti:

gde je X vektor poremećaja.

Predpostavićemo da i poremećeno kretanje zadovoljava jednačine /5.1/ kako je to uobičajeno u teoriji poremećaja, naime:

Razvijajući veličine Γ_{DY} i \overline{Q}^a u red, pod predpostavkom da su vektori χ^a male veličine prvog reda, imaćemo u prvoj aproksimaciji:

$$\overline{C}_{\beta x} = C_{\beta x} + x_{\beta} \partial_{\beta} C_{\beta x}$$

$$\overline{Q}_{\alpha} = Q_{\alpha} + x_{\beta} \partial_{\beta} Q_{\alpha}$$

$$\overline{Q}_{\alpha} = Q_{\alpha} + x_{\beta} \partial_{\beta} Q_{\alpha}$$

Zamenom ovih vrednosti i vrednosti /5.3/ u /5.1/ biće:

$$\ddot{q}^{\lambda} + \dot{x}^{\lambda} + (\Gamma^{\lambda}_{pg} + x^{\delta} \partial_{\delta} \Gamma^{\lambda}_{pg}) (\dot{q}^{\beta} + \dot{x}^{\beta}) (\dot{q}^{\beta} + \dot{x}^{\gamma}) = Q^{\alpha} + x^{\beta} \partial_{\beta} Q^{\alpha}$$

množenjem izraza u zgradi i zadržavajući se na veličinama prvog reda, a zbog /5.1/ dobićemo:

15.41
$$\ddot{x}^{4} + 2 \Gamma_{\beta \gamma}^{4} \dot{q}^{\beta} \dot{x}^{\gamma} + x^{\delta} \partial_{\delta} \Gamma_{\beta \gamma}^{4} \dot{q}^{\beta} \dot{q}^{\gamma} = x^{\beta} \partial_{\beta} Q^{\alpha}$$

Ove jednačine ćemo zvati <u>klasične jednačine</u> teorije poremećaja, Suština shedećih transformacija, koje pripadaju Singu, / [10], str.31 - 106 /, sastoji se u tome, da se gornje jednačine napišu u invarijantnom obliku. Invarijantnost se postiže time, što se veličine \dot{X}^{α} i \ddot{X} samene sa apsolutnim izvodima $\frac{\delta x^{\alpha}}{\delta t}$ $\frac{\delta^{1}x^{\alpha}}{\delta t^{2}}$. Inamo da je

ako se na desnoj strani poslednje jedna ine mesto % stavi njegova vrednost iz /5.1/ posle dužeg, ali lakog računa jednačine

/5.4/ postaju:

15.51
$$\frac{\delta^2 x^4}{dt^2} + R_{88\beta}^{md} \propto \delta \dot{q} \dot{q} = x^{\delta} \nabla_{S} Q^{d}$$

Ove jednačine je prvi izveo Sing i primenjene su na čitav niz konkretnih problema iz oblasti stabilnosti kretanja. /na primer:

6. POREMEĆAJ PUTANJA

Činjenica da su trajektorije konzervativnog dinamičkog sistema, geodeziske linije u prostoru akcionog linijskog elementa /4.12/, pruža vrlo velike mogućnosti za proučavanje poremećaja putanja i njihovu geometrizaciju.

Podjimo od diferencijalnih jednačina trajektorija:

gde Je:
$$d\sigma^2 = \mathbb{C}(U+h)ds^2$$
; $ds^2 = 2Tdt^2$

a Thy koeficijenti povezanosti obrazovani u odnosu na skiciomu metriku. Na osnovu analize izvršene u odeljku 4, vrednost ovih koeficijenata dobija se direktno iz /1.13/ stavljajući

Ponavljajući postupak kao u prošlom odeljku dobija se za poremećaje putanja sledeća jednačina

$$\frac{5^{2}x^{4}}{36^{2}} + R_{457}^{111} = 0$$

gde su Riman - Kristofelov tenzor Rose i apsolutni izvod si z'/85° obrazovani u odnosu na akcionu metriku.

Jednačine /6.3/ poznate su u diferencijalnoj geometriji kao jednačine kojima se meri t.zv. geodezisko odstupanje /"L'écart geodésique"/.

, str.217 /

Ove jednačine predstavljaju uslov da poremećene geodeziske linije budu opet geodeziske linije.

Napišimo sada poremećajne jednačine u drugom invarijantnom obliku koji eksplicira njihov geometriski smisao.

Predpostavimo da poremećajni vektor obrazuje vektorsko polje, pa da je s toga funkcija parametra Γ preko koordinata, naime: $\chi^{\prec} = \chi^{\prec} \left[9(\sigma) \right]$

Odavde sledi da je

$$\frac{\delta x^d}{d\sigma} = \frac{dq^\lambda}{d\sigma} \nabla_\lambda x^d$$

$$\frac{\delta x^d}{d\sigma} = \frac{d}{d\sigma} \left(\frac{dx^d}{d\sigma} \right) = \frac{dx^\mu}{d\sigma} \nabla_\mu \left(\frac{dq^\lambda}{d\sigma} \nabla_\lambda x^d \right) =$$

$$= \frac{dq^\mu}{d\sigma} \left(\nabla_\mu \frac{dq^\lambda}{d\sigma} \right) \left(\nabla_\lambda x^d \right) + \frac{dx^\mu}{d\sigma} \frac{dq^\lambda}{d\sigma} \left(\nabla_\mu \nabla_\lambda x^d \right)$$

Mediutin
$$\frac{dq''}{d\sigma}(\nabla_{x}\frac{dq'}{d\sigma}) = \frac{d}{d\sigma}(\frac{dq'}{d\sigma}) = 0$$

jer je ovo jednačina kretanja /6.1/, pa gornji izraz postaje

16.41
$$\frac{S^2x^2}{d\sigma^2} = \frac{dg^{\lambda}}{d\sigma} \frac{dg^{\mu}}{d\sigma} \left(\nabla_{\lambda} \nabla_{\mu} x x^{\lambda} \right)$$

Zbog /6.4/ jednačina /6.3/ postaje
$$dy^{\lambda} dy^{\lambda} = 0$$
 $(\nabla_{\lambda} \nabla_{\mu} \nabla_{\lambda} \nabla_{\nu} + R_{\nu\lambda\mu}^{\mu} \nabla^{\nu}) d\sigma^{\lambda} d\sigma^{\lambda} = 0$

Izraz u zagradi je simetričan. To dokazujemo time što je antisimetrični deo TK izraza

jednak nuli.

Zaista, posmatrajmo:

kako je

sledi

$$T'''_{LMJ} = \frac{1}{2} \propto (R'''_{MY} + R'''_{MY} - R'''_{MX})$$

Zbog

poslednji izraz postaje:

U Rimsnovim prostorima je: Rind + Rind + Rind = 0

Jednačina /6.3/ se svodi na

/jer je Tam simetričan tenzor, a do može da bude makakav vektor **√** 6 , str.15 /

Medjutim, leva strana jednačine /6,7/ identična je sa izrazima za Liov izvod koeficijenata povezanosti prostora akcionog linijskog elementa u odnosu na polje vektora poremećajax / 3 , str.6 /

Prema tome jednačine /6.5/ predstavljaju potreban i dovoljan uslov da transformacije

definišu afino kretanje.

Ma osnovu stava K.Jana / [8], str.9 / afine transformacije /6.7/
prevode geodeziske linije u geodeziske linije, pa su i trajektorije poremećenog kretanja takodje geodeziske linije u prostoru
akcionog linijskog elementa, što je obuhvaćeno i definicijom poremećenog kretanja.

7. POREMECAJ NEKONZERVATIVNIH SISTEMA

Fozabavimo se sada pitanjem da li je moguće i u slučaju nekonzervativnih sistema, naći neki drugi invarijantni oblik poremećajnim jednačinama /5.5/.

U tom cilju podjimo od činjenice da su jednačine kretanja dinamičkog sistema s obzirom na povezanost /1.17/ geodeziske linije u generali-sanom afinom geodeziskom prostoru naime:

gde je

Neka je poznato neko rešenje jednačina /7.1/ recimo:

i ako je takvo kretanje poremećeno, uzmimo za jednačine poremećenog kretanja

gde kao i dosad vektor X smatramo malom voličinom prvog reda.
Ponavljajući isti postupak kao i ranije a vodeći računa o /7.2/
imaćemo za klasične poremećajne jednačine:

gde je
$$\partial_{S} = \frac{\partial}{\partial (2\xi)}$$

Apsolutni izvod vektora poremećaja prema /3.1/ je

a drugi apsolutni izvod

$$\frac{\delta^2 x^4}{dt^2} = \frac{d}{dt} \left(\frac{\delta x^4}{dt} \right) + \prod_{pr} \frac{\delta x^p}{dt} x^r$$

ako mesto da da stavimo njegovu vrednost iz /7.1/ posle sredjivanja dobićemo

1z ovog izraza u /7.4/ dobiće se

Ili prema /3.4/ 1 /3.5/

Ovo je izraz za geodezisko odstupanje u generalisanom afinom geodeziskom prostoru i predstavlja odigledno generalizaciju geodeziskog odstupanja u smislu Singa i Levi - Živite.

Da bi ove jednačine napisali u drugom invarijantnom obliku predpostavimo da je poremećeno kretanje oblika:

Zbog ove predpostavke biće:

Zamenom /7.7/ i /7.8/ u klasične poremećajne jednačine /7.4/, dobiće se:

$$+ \prod_{s, s} \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty$$

Kako je izraz u zagradi simetričan po λ i μ to je

$$- \prod_{s}^{nx} 9^{s} x_{d} + \prod_{s}^{sy} 9^{y} x_{s} + \prod_{s}^{ns} 9^{y} x_{s} = 0$$

ili u tenzorskom obliku / [87, str. 188/.

Medjutim, leva strana ovih jednačina identična je sa izrazom za Liov izvod keoficijenata povezanosti generalisanog afinog geodeziskog prostora, tj.:

Jednačine /7.12/ predstavljaju potreban i dovoljan uslov da infinitezimalne transformacije - poremećeno kretanje /7.6/, obrazuju afino kretanje, u generalisanom afinom geodeziskom prostoru; Na osnovu iznetog imamo sledeći

STAV: Poremećajno kretanje skleronomnog nekonzervativnog dinamičkog sistema, jeste afino kretanje u generalisanom afinom geodeziskom prostoru u kome su trajektorije neporemećenog kretanja geodeziske linije, trajektorije poremećenog kretanja su opet geodeziske lininije u istom prostoru.

8. O REŠENJIMA POREMEĆAJNIH JEDNAČINA

Da bi podvukli značaj teorije grupa u proučavanju poremećaja holonomnih dinamičkih sistema, diskutujmo predhodno egzistenciju rešenja parcijalnih poremećajnih jednačina /6.5/ i /7.12/.

Podjimo od konzervativnih sistema. Poremećajna jednačina za ove sisteme je:

$$\sqrt{2} \sqrt{2} \propto x^{\alpha} + R = 0$$

gde ∇ canačva simbol kovarijantnog izvoda u odnosu na osnovni tenzor $a_{\lambda\mu} = (0+h) g_{\lambda\mu}$ prostora elementa dejstva.

Uvedimo tenzor b_{μ}^{α} jednačinom:

18.2/
$$\partial_{\mu} x^{d} = - x^{h} \Gamma_{\mu h}^{d} + 6^{\mu}$$

111 ($6^{\mu}_{\mu} = \sqrt[6]{\chi} x^{d}$)

ove jednačine i jednačine /8.1/ napisane u obliku:

obrazuju sistem parcijalnih diferencijalnih jednačina po M^2+M nepoznatih veličina X^{α} i b^{α} .

Uslovi integrabilnosti ovog sistema su: /[8]. str.56 /

$$E_{1} = \pm \mathbb{R}^{",",d} = 0$$

$$E_{2} = \pm \mathbb{R}^{",",d} \mathbb{R}^{",",d} = 0$$

$$E_{3} = \pm \mathbb{R}^{",",d} \mathbb{R}^{",",d} = 0$$

$$E_{3} = \pm \mathbb{R}^{",",d} \mathbb{R}^{",",d} = 0$$

Prema poznatoj teoremi o egzistenciji rešenja sistema parcijalnih diferencijalnih jednačina /v. napr. [8], str. 93 /, potreban i dovoljan uslov da sistem jednačina /8.1/ odnosno /8.2/ i /8.3/, koji u opštem slučaju nije potpun, dopušta rešenje je, da postoji pozitivan ceo broj M takav, da jednačine sistema E...., E., budu saglasne za sve vrednosti X i 6 u oblasti posmatranja, a da jednačine sistema E. , budu zadovoljene zbog jednačine prethodnog sistema.

Ako su uslovi ove teoreme zadovoljeni i ako je broj nezavisnih jednačina u prvih N - sistema jednak N^2+U-N , tada rešenje ovog sistema nije u potpunosti odredjeno već sadrži r proizvoljnih konstanata. Tada postoji r nezavisnih rešenja $\mathcal{X}(\omega)$; $(\omega=1,...,N)$ a prostor akcione metrike dozvoljava r - parametarsku grupu afinih kretanja / [14], str. 396 - 400 /.

Rešenja poremećajnih jednačina /8.1/ data su sa:

$$/8.5/ \propto^{i} = C^{(d)} \propto^{i} (a)$$

što sledi iz činjenice da se svaka r - parametarska grupa može

predstaviti preko r - jednoparametarskih grupa /v.napr. [13], str.39/
U slučaju da je prostor akcione metrike ravan tj. ako je

R''' = 0

tada su uslovi /8.4/ identičnosti po X i 6 pa je rešenje u potpunosti odredjeno i broj nezavisnih afinih kretanja je M²+M Ovaj slučaj odgovara kretanju po inerciji tj. kada je

a kinematički linijski elemenat ima Euklidovu metiku.

Proučimo sada uslove integrabilnosti parcijalnih poremećajnih jednačina za nekonzervativne sisteme /7.12/:

Uvedimo kao i ranije tenzor らみ jednačinom:

/8.7/
$$\partial_{\lambda} x^{2} = -x^{h} \Pi_{R\lambda}^{\chi} + b_{\lambda}^{\chi}$$
 odnosno $b_{\lambda} = \nabla_{\lambda} x^{2}$

odavde diferenciranjem po qui imamo

18.8/
$$\partial_{\nu} b_{\lambda}^{\times} = \alpha^{h} T_{\nu h \lambda}^{\prime\prime\prime} ; (T_{\nu h \lambda}^{\prime\prime\prime} = \partial_{\nu} \Pi_{h \lambda}^{\prime\prime})$$

i jednačine /8.6/ tada postaju:

kako je X samo funkcija položaja to sledi još da je

/8.10/
$$\partial_{y} \propto^{\alpha} = 0$$

Sistem jednačina /8.7/ - /8.10/ je ekvivalentan sistem prvog reda jednačinama /8.6/ po N+N nepoznatih funkcija x i ly Uslovi integrabilnosti ovih jednačina su / [8], str. 190 /

Ukoliko uslovi integrabilnosti /8.11/ i /8.12/ nisu identičnosti po X^{\mu} i b^{\mu} tada se može dokazati da rešenje nije u potpunosti odredjeno i da zavisi od r proizvoljnih konstanti a da generalisani afini geodeziski prostor dopušta neku r - parametarsku grupu afinih kretanja. / [8], str. 193/.

Ako su uslovi integrabilnosti identični zadovoljeni iz /8.11/ i /8.12/ sledi da je u tom slučaju:

Jednačina /8.14/ tvrdi da je prostor u tom slučaju Rimanov tj. da je $\partial_{\mu} \prod_{\mu \lambda}^{\times} = 0$ a /8.13/ da je ravan pa dolazimo do istog zaključka kao i ranije da se kretanje vrši po inerciji.

Kao zaključak podvucimo tri činjenice koje slede iz izloženog u ovom poglavlju:

1/ Poremećaji konzervativnih dinamičkih sistema obrazuju grupu afinih kretanja u prostoru akcionog linijskog elementa.

2/ Poremećaji nekonzervativnih dinamičkih sistema obrazuju grupu afinih kretanja u generalisanom afinom geodeziskom prostoru.

3/ Poremećaji holonomnih dinamičkih sistema shvaćeni kao rešenje jednačina /8.1/ odnosno /8.6/ nisu odredjeni u potpunosti, već zavise od r proizvoljnih konstanti koje ne mogu biti odredjene uslovima zadatka.

Ova poslednja primedba, po našem mišljenju, niukoliko ne umanjuje praktični značaj grupne koncepcije u teoriji poremećaja.

U mnogim praktičnim problemima iz ove oblasti izračunavanje vektora

poremećaja vrši se samo zato da bi se ocenila stabilnost kretanja posmatranog sistema. Smatramo da se neki zaključci u vezi sa stabilnošću kretanja mogu dobiti i bez potpunog poznavanja vektora poremećaja, a baš zahvaljujući teoriji grupa.

9. O JEDNOM GRUPNOM KRITERIJUMU STABILNOSTI STABIONARNIH KRETANJA

Za kretanje se kaže da je stabilno ako je dužina vektora poremećaja: $X^2 = 9 \times 3 \times 10^{10}$ ograničena tokom kretanja.

Kriterijumi za ocenu stabilnosti kretanja, kako konzervativnih tako i nekonzervativnih kretanja, nisu dosad nadjeni. /ovde se misli na proučavanje stabilnosti Singovom metodom poremećaja/.

Jedini izuzetak čini stacionarno kretanje konzervativnih dinamičkih sistema, tj. takvo kretanje kod koga su pozicione
generalisane koordinate i ciklične generalisane brzine konstantne
tokom kretanja.

Potreban i dovoljan uslov za stabilnost ovakvog kretanja je da se totalna energija ne menja prilikom poremećaja. 10

Totalna energija je u ovom slučaju konstantna i iznosi za neporemećeno kretanje:

a za poremećeno:

gde je Sh varijacija konstantne energije.

Iz poslednjeg izraza sledi da je:

$$T^* = \frac{1}{2} g^* (\dot{q}^A + \dot{x}^A) (\dot{q}^B + \dot{x}^B) \approx T + \frac{1}{2} \partial_{x} g_{AB} \dot{q}^A \dot{q}^B x^B + g_{AB} \dot{q}^A \dot{x}^B = T + \frac{1}{2} ([a_{AB}] + [b_{AB}]) \dot{q}^B \dot{q}^A x^B + g_{AB} \dot{q}^A \dot{x}^B = T + \frac{1}{2} ([a_{AB}] + [b_{AB}]) \dot{q}^B \dot{q}^A x^B + g_{AB} \dot{q}^A \dot{x}^B$$

Alto mesto
$$\dot{x}^{\beta}$$
 uvedento $\frac{\delta x^{\beta}}{dt}$ imaćemo

 $T^*-T = [dx, \beta] \dot{q}^{\alpha} \dot{q}^{\beta} x^{\gamma} + g_{\alpha\beta} \dot{q}^{\alpha} \frac{\delta x^{\beta}}{dt} - g_{\alpha\beta} \{ f^{\alpha} \} x^{\alpha} \dot{q}^{\alpha} \dot{q}^{\alpha} = [dx, \beta] \dot{q}^{\alpha} \dot{q}^{\beta} x^{\alpha} + g_{\alpha\beta} \dot{q}^{\alpha} \frac{\delta x^{\beta}}{dt} - \dot{q}^{\alpha} \dot{q}^{\alpha} [\sigma x, d] x^{\alpha} = g_{\alpha\beta} \dot{q}^{\alpha} \frac{\delta x^{\beta}}{dt}$

i razlika /9.2/ i /9.1/ daje / [15], str:626/

19.31
$$\theta_{\alpha\beta}q^{\alpha}\frac{\delta x^{\beta}}{\delta t} + \frac{\partial \Pi}{\partial q^{\alpha}} \propto^{\alpha} = \delta'h$$

Eliminišimo iz ovih jednačina vreme. U tu svrhu podjimo od jednačine /2.5/ koja za slučaj potencijalnih sila glasi:

$$\frac{d^3s}{dt^2} = -\frac{d1}{ds}$$

odavde imamo prvi integral u obliku:

pa /9.3/ postaje:

$$g_{xp} \frac{dq^{x}}{ds} \frac{S_{x}^{B}}{ds} \lambda + \frac{\partial \Pi}{\partial q^{x}} x^{x} = S^{1}h$$

odnosno:

19.51 gap day
$$\frac{3x^5}{ds} + \frac{1}{\lambda} \frac{\partial \pi}{\partial q^2} x^4 = \frac{8^4 h}{\lambda}$$

Podjimo sada od jednačina /8.1/ koje pomnožene sa \mathcal{Q}_{do} i sabrane po \propto izgledaju:

pa gornja jednačina postaje:

Pošto je vektor $\frac{dq}{dr}$ kovarijantno konstantan biće: $\frac{\delta}{dr} \left(\nabla_{x} x_{\sigma} \frac{dq}{dr} \frac{dq}{dr} \right) = 0$

pa sledi da je:

odnosno

$$/9.6.$$
 $\nabla_{(\mu} x_{0}) \frac{d\phi^{\mu}}{d\phi} \frac{d\phi^{0}}{d\phi} = 0$ 111

19.71 am
$$\frac{\partial}{\partial x}$$
 $\frac{\partial}{\partial x}$ $\frac{\partial}{\partial x}$ = $\frac{\partial}{\partial x}$

gde smo sa crtom naglasili da su odgovarajući vektori napisani u prostoru elementa dejstva.

Prevedimo izraz /9.7/ u prostor kinematičkog linijskog elementa; pošto je:

izras /3.7/ postaje:

$$g_{\lambda\mu} \frac{\delta x^{\lambda}}{\delta \sigma} \frac{dq^{\mu}}{d\sigma} = 0$$

Kako je apsulutni izvod / do formiran u odnosu na koeficijente povezanosti /6.2/ imaćemo:

graph
$$\left\{\frac{\partial u}{\partial x} + \left\{\frac{\partial u}{\partial x} + \left\{\frac{\partial u}{\partial x} + \frac{\partial u}{\partial x} + \frac{$$

Što posle kraćeg računa daje:

Pošto je do = \lambda do = \lambda do \frac{2}{2} to prelazkom na parametar \frac{1}{2} gomiji izraz postaje:

Navedimo bez dokaza jedan pomoćni stav iz teorije grupa koji glasi: Dva prostora u konformnom odnosu imaće iste grupe kretanja ako je $\chi' \partial_{\gamma} U = 0$ gde je λ koeficijenat proporcijalnosti $\partial_{\lambda\mu} = \lambda \, g_{\lambda\mu}$ a χ' vektori infinitezimalnog pomeranja. / [13], str. 23/

Predpostavimo sada da vektori poremećenog kretanja obrazuju grupu kretanja, u prostoru elementa dejstva, /Ova predpostavka nije u oprečnosti sa konstataciom /l/ prošlog poglavlja jer je svaka grupa kretanja u isto vreme i grupa afinih kretanja/.

Tada jednačina /9.6'/ daje

$$\overset{\alpha}{\nabla}_{(\mu} \chi_{\sigma)} = 0$$

pa je i

ako je ta grupa takva da se poklapa sa grupom kretanja kinematičkog linijskog elementa onda je i

$$0 = V_{\nu} \delta_{\nu} \infty$$

pa se izrazi /9.5/ 1 /9.8/ poklapaju jer je u tom slučaju:

$$\frac{\delta \dot{h}}{\lambda} = c \lambda = 0$$

1

$$\frac{\partial \Pi}{\partial q^{\alpha}} \propto c^{\alpha} = -\frac{\partial U}{\partial q^{\alpha}} \propto c^{\alpha} = 0$$

pa je uslov za stabilnost po Singu ispunjen.

Odavde sledi sledeća

TEOREMA: Ako poremećaji konzervativnog dinamičkog sistema definišu grupu kretanja u Rimanovom konfiguracionom prostoru elementa dejstva i ako je ta grupa identična sa grupom kretanja konfiguracionog prostora kinematičkog linijskog elementa, stacionarno kretanje je stabilno.

27.I 1963. god.

Beograd

LITERATURA

- 1. Lichnerowicz, A.: Eléments de Calcul Tensoriel; Collection Armand Colin; Paris 1950.
- 2. Lichnerowicz, A.: Les espaces a connexion semimétrique et la mécanique. C.R. Ac. Sci. 212: 328 331,1941
- 3. Eisenhart, L.P.: Riemannian Geometry; Princeton univ.press
 Princeton 1949.
- 4. Schouten, J. A and Struik, D.J., Einführung in die neueren Methodes der Differentialgeometrie, I. Groningen-Batavia, Norrdhoff. 1935.
- 5. Bilimović, A.: Racionalna mehanika II Mehanika sistema.
 Baučna knjiga, Beograd 1951.
- 6. Schouten, J.A.: Ricci Calculus, second edition, Springer 1954.
- 7. Duglas, J.: The general geometry of paths. Ann. of Math. 2. 29. 1928.
- 8. Yano, K.: The thory of Lie derivatives and its apolications. North-Holland publ. Co.

 Amsterdam-Groningen 1955.
- 9. Thomas, T.Y.: The differential invariants of generalized spaces; Cambridge, Univ. press 1934.
- 10. Synge, J.L.: On the geometry of Dynamics, Phill Transactions of the Roy. Soc. of London. Ser. A. vol 226, P.p. 31 106.
- 11. Levi-Civita, T.: The apsolute differential calculus. Blackie and S. London 1948.
- 12. Andjelić, T.: Tenzorski račun, Naučna knjiga, Beograd 1952.
- 13. Stojanović, R.: Primene tenzorskog računa i dif.geometrije u mehanici. Postdiplomski kurs 1960.
- 14. Knebelman, M.S.: Nat.Ac. of Sc. USA. Washington, Vol. 13.Nº6 192
- 15. Lur'e A.I.: Analitičeskaja mehanika F.M. 1961.